

Formanden: Jeg anmoder den ærede Taler om ikke at komme for langt ind paa Forhandlingerne i Udvalget.

Staaning: Jeg er færdig med dette. — Det Forslag, vi stiller, er vi gaaede med til for at opnaa en samlet Indstilling. Skønt denne ikke opnaaedes, har vi dog, da Forslaget efter den Udarbejdelse, der har ligget til Grund for det, maa være et godt Forslag, ment det mest forsvarligt at stille det. Vi har i Fællesskab i det samlede Udvalg ladet foretage forskellige Beregninger med Hensyn til Virkningerne saavel af Mindretallets som af andre Forslag overfor de forskellige Grupper af Sygekasser, og det er ikke den ærede Ordfører ubekendt, at de Tal, der er opstillede i Bilagene, maaske ikke er helt rigtige, eftersom det i det hele taget er vanskeligt at opstille absolut rigtige Beregninger. I hvert Fald er det vor Opfattelse, at det Beløb, som de københavnske Sygekasser berøves ved vort Forslag, bliver saa minimalt, at vi i hvert Fald føler os sikre paa at kunne forsvare denne Berøvelse, hvorimod vi ikke vilde kunne forsvare den Berøvelse, som Flertallet ønsker at foretage overfor dem.

Den ærede Ordfører (Kierkegaard) talte saa om, at Sygehusudgifterne for de københavnske Sygekasser ikke var saa store som for andre, og nævned, at Sygekasserne her havde en meget stor Fordel derved, at Kommunen ikke opkræver Betaling for en vis Tids Sygehusophold o. s. v. Ja, men det kan dog ikke i nogen Maade tjene den ærede Ordfører eller hans Parti til Ære, at Københavns Kommune stiller sig paa denne Maade, og jeg synes, at det i og for sig ikke i mindste Maade kommer den foreliggende Sag ved, at Københavns Kommune viser en vis Velvillie overfor Sygekasserne her. Det burde glæde os alle sammen, og den ærede Ordfører udtalte jo ogsaa, at han ikke misundte de københavnske Sygekasser disse Fordele. Men saa forstaar jeg i Grunden ikke, hvorfor den ærede Ordfører nævner det. Det er dog Københavns Borgeres, ogsaa de københavnske Sygekassemedlemmers egne Penge, der anvendes paa denne Maade, og det vilde, hvad Ministeren ogsaa var inde paa, være meget ønskeligt, om andre Kommuner vilde følge Københavns Eksempel og give Sygekasserne større Tilskud eller paa anden Maade bidrage mere til dem, end hidtil har været Tilfældet.

Den ærede Ordfører talte dernæst om, hvem der fik det største Tilskud, og sagde, at jeg havde ikke Lov til at regne med de

2 Kr., det faste Tilskud, naar jeg vil opgøre, hvor meget de enkelte Arter af Medlemmer fik. Jeg ved ikke, hvorfor jeg ikke maa regne med dem. Det er dog et faktisk Statstilskud, og naar jeg vil vide, hvor meget der ydes til hver Gruppe af Medlemmer, er det dog naturligst ogsaa at regne med disse 2 Kr. At de ikke just er satte i Forhold til Medlemskontingentet, synes jeg ikke gør nogen Forskel. Det faktiske er, at til den, der betaler 25 Kr. om Aaret i Kontingent, ydes der 28 pCt. i Statstilskud, til den, der betaler 5 Kr. i Kontingent, ydes der 60 pCt.

Den ærede Ordfører har ikke indladt sig paa at afkræfte Rigtigheden af mine Bemærkninger om de Virkninger, som jeg hævder, Flertallets Forslag vil faa overfor adskillige Medlemmer, at det vil komme til at virke i højeste Grad urimeligt overfor dem, der en Tid bor i en Købstad, en anden Tid udenfor denne — maaske kun ganske kort udenfor —, og at man vil faa det urimelige Forhold, især en Forpagter med 1850 Kr.s Indtægt og saa og saa mange Børn og med 6000 Kr.s Formue kan vedblive at nyde Statstilskud, men at en Telefonarbejder, der bor en Fjerdingvej fra Forpagteren inde i en Købstad, ikke med 2200 Kr.s Indtægt kan nyde Statstilskud. Saadanne Urimeligheder og Uretfærdigheder vil blive Følgen af Flertallets Forslag, hvorimod de kan afværges ved en fornuftig affattet Bekendtgørelse i Henhold til Mindretallets Forslag.

Den højtærede Indenrigsminister siger, at de to Ændringsforslag, der foreligger til § 6, ikke er saa langt fra hinanden. Det forekommer mig dog, at de er ret langt fra hinanden. Men hvis de ikke er langt fra hinanden, forstaar jeg ikke, hvorfor den højtærede Minister ikke har støttet Mindretallets Forslag, der dog paa et vist Tidspunkt samlede betydelig flere om sig end det nu fra Flertallet foreliggende. Naar der i Marts Maaned var Enighed om Mindretallets Forslag, maatte den højtærede Minister ogsaa kunne slutte sig til det nu, naar han mener, at der ikke er saa stor Forskel paa det og Flertallets.

Den højtærede Minister sagde videre, at han ikke vilde gaa ind paa at tale om Forskellen mellem Satserne i hans eget og i Flertallets Forslag. Heri laa der, synes jeg, at den højtærede Minister meget godt kunde tænke sig, at Satserne eventuelt var højere, end de er i Flertallets Forslag. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om han, hvis Flertallets Forslag vedtages, kunde tænke sig en Forhøjelse